בס"ד

פרשת במדבר

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

שאו את ראש כל עדת בני... (במדבר א, ב) 7

ואתכם יהיו איש איש למטה איש... (במדבר א, ד) 10

מה פירוש ? 10

מה זה ראש לבית אבותיו הוא (במדבר א, ד) 11

"ויתילדו על משפחותם לבית אבותם" 12

פקוד 14

והזר הקרב יומת (במדבר ג, י) 15

כאשר יחנו כן יסעו (במדבר ב, יז) 17

אלה תולדות אהרן ומשה למי היו... 18

ברכת הרב וסיום 20

בס"ד

פרשת במדבר

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

- **שאלו המפרשים, לאיזה צורך היה צריך למנות ?**
- **מתי זה היה ?**

באחד לחודש השני, ראש חודש אייר, בשנה השנייה שיצאו ממצריים. אחרי מעשה העגל. העגל היה ב 16 בתמוז, ומשה רבינו רק ביום הכיפורים השיג את המחילה של ה' יתברך. ואחרי זה הכינו את עצמם להכנת המשכן, במהלך כל החודשים הללו. מתי הקימו את המשכן ? בראש חודש ניסן. עכשיו עבר בדיוק חודש מהקמת המשכן. אמר להם: ביום פקדי ופקדתי עליכם. חס ושלום. אז נגזר על ישראל להיות מפוזרים ומפורדים בין האומות בכל הגלות הקשה והארוכה הזו. שמא חס ושלום יאבדו, או יעזבו את דתם ויטמאו בין הגויים. לכן אמר: תספור אותם. מה יש במספר ? כך פסקה הגמרא בחולין. כל דבר איסור שהתערב בדבר מותר, אחד בשישים, בטל. הוא הדין, אם התערב בשר בתוך חלב. אם אני מזהה את החתיכה אני מוציא אותה. בתנאי שהיחס הוא של 1 חלקי שישים. אותו דבר להיפך. יש דבר אחד שלא בטל. כל דבר שבמנין לא בטל. מה פירוש דבר שבמנין ? דבר שמוכרים אותו לפי ראש. אפילו באלף לא בטל. ברגע שיספרו את ישראל, הם יהיו דבר שבמנין. וברגע שהם במנין, לא יתבטלו לעולם, ואומות העולם לא יוכלו להם. מרב אהבתו לעם ישראל עשה כך. דבר נוסף, כל הפרשה הזאת, צריך להבין אותה. תמיד היא יוצאת לפני חג השבועות. כך כתבו הגאונים. הגאונים אומרים: קרבו ופסחו. הכוונה תקריבו קרבנות פרשת צו. זה שבת הגדול, ומייד עושים פסח. אחרי פסח מה יבוא ? שבועות. אז פקדו ועצרו. פקדו, זה לספור את ישראל. כשקוראים במדבר מתכוננים לשבועות. פקדו ועצרו. אחרי כן מגיע תשעה באב, שיהפוך בעזרת ה' ליום שמחה. מה כתוב שם ? לפניו מה יש ? תסלו וצומו. מה זה תסלו ? תפילה.

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור....לפני ואתחנן, דברים. אז צומו ותסלו. צומו, זה תשעה באב. אחרי תשעה באב, יבוא ואתחנן שזה תפילה. אחרי כן ראש השנה. שם אמר תקעו. בראש השנה תקעו. קומו ותקעו. קומו, ניצבים. תמיד ניצבים יבוא לפני ראש השנה. "ילך" פעמים יהיה מחובר עם "ניצבים" פעמים יהיה שבת תשובה. אז אמר, קומו ותקעו. לכן, הפרשה הזו תמיד תבוא לפני חג השבועות. אז נשאלת השאלה: מה הקשר ? כך הגמרא אומרת על הפסוק "הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה." שירד הקב"ה מהמרום, רכב אלוקים ריבותיים אלפי שנאן. ה' בם סיני בקודש. הקב"ה ירד עם כל המרכבות של מעלה. למה ? שלא יגידו שהוא השאיר שם איזה אלוהים, או איזה סגן או איזה עוזר לשכה. חס ושלום. הוריד הקב"ה את כל הצבא שלו מלמעלה. וקרע את השמיים שאין כלום. וכך כותב הזוהר: תדע, הוכחה היום לא נוכל להוכיח, אבל היתה הוכחה חד פעמית ולא יותר, זאת היתה, בזמן מתן תורה, שהקב"ה, קרע את כל השמיים, את כל השבעה רקיעים והוריד את כל הצבא של המרום והראה לישראל עין בעין, וראו כולם שרק הקב"ה בעולם. ומאז יש לנו רק אמונה. מה שיש לנו בלב זו האמונה מכח אותה ראיה שהנשמות שלנו ראו בהר סיני. כי כלנו עמדנו על הר סיני. ראו ישראל את כל המרכבות ואת כל היופי והדגלים שיש לו למעלה. מיכאל נמצא בצד דרום. אוריאל בצד צפון. נוריאל בצד מזרח. ורפאל בצד מערב. כל הסדר של המרכבה: אריה, שור, נשר, אדם. איזה הוד איזה הדר. תפתחו ספר היכלות, מי שקורא את מה שכתוב שם מזדעזע כל כולו. איך מגיעים כל המרכבות של השרים של מעלה. פעם רבי ישמעאל עלה למעלה למרום והוא מספר, ושמעתי פתאם קול רעש גדול וכולם צועקים קדוש קדוש קדוש ויורדת מרכבה מלמעלה ואיזה אורות ואיזה תקיעת שופרות וחצוצרות. ושאלתי: מה עומד להיות פה ? אמרו לי: עוד מעט הקב"ה יגיע. מתי ? אמרו לו עוד שלוש שעות. ובינתיים חיילים על גבי חיילים וצבא על גבי צבא, כל הגוונים, אלה עם רמחים, אלה עם חרבות, אלה עם חניתות, אלה עם חצוצרות, והכל מאש. ויורדים החיות מלמעלה והנה רואה אחרי שלוש שעות שבאים כל הצדיקים שבגן עדן, יורדים, כל אחד פניו כפני החמה. אבל היה צדיק אחד שהאור שלו גדול יותר

מכלם ושונה מכלם. ויש לו כתר גדול על ראשו. אומר רבי ישמעאל: ושאלתי את מ"ט שר הפנים שעומד לידי, מי זה האיש הזה שהגיע ? ואומר לי: אתה לא יודע מי זה ? זה דוד מלך ישראל, שאורו גדול יותר מכלם. מדוע ? מכיוון שהוא היחיד שכתב ספר תהלים. כולו מלא שבח ותהילה לבורא, שכל מי שקורא אותו מקבל יראת ה'. ואז אמר לי בכולם תוכל להסתכל בפניהם, אבל עליו לא תוכל להסתכל בפניו. אחר כך הוא כותב: הצצתי קצת באור וצרבו עיני. כך זה מה שיש למעלה. אז תאר לך מה היה בזמן מתן תורה. הגמרא אומרת במסכת בבא מציעא על רבי חייא, גדולים מעשי חייא. ריש לקיש ואליהו הנביא היה שכיח אצלו. אמר לו מחר דבר מעניין יקרה. מחר ראש חודש, כל הצדיקים עולים למרום לקב"ה בבוקר, ואני אקח אותך איתי ואראה לך את הסולם איפה כולם עולים. אבל תדע דבר אחד שכל הצדיקים כשהם עולים תוכל להסתכל עליהם אבל כשיגיע רבי חייא לעלות תעצום את עיניך כי לא תוכל לראות. והנה עלו. כשהגיע ר' חייא למעלה, לא יכולתי שלא להציץ. הצצתי מבין האצבעות, כמו שהילדים מציצים מבין האצבעות, אז הצצתי ובאו 2 גחלות של אש וסימו לו את עיניו ולא יכולתי לראות אחרי זה. והייתי בצער גדול. ומה עשיתי ? הלכתי לקבר שלו בטבריה ובכיתי על קברו, אני מיישב את המשניות שלך. ר' חייא היה בין התנאים לאמוראים. אז אם רבי חייא כך, אז מה זה מתן תורה ? איזה עוצמה הייתה לישראל באותו דור. מי זה ישראל של אותו דור ? דור דעה. יכלו לראות עין בעין את הקב"ה יורד. לבוש לבן וכזקן, וזקנו לבנה ומלמד את התורה לישראל. בשבעה קולות. יש קול של קטנים, יש קול של נשים, יש קול של בחורים, יש קול של חכמים, יש קול של זקנים, והיה קול של משה רבינו, שרק הוא היה יכול להשיג אותו. לכן במזמור לדוד הבו לה' בני אלים, יש שם שבע פעמים קול. קול השם על המים, קול השם חוצב להבות אש, קול השם בהדר, קול השם יחיל מדבר. 7 קולות. התורה נתנה בשבעה קולות. שכל אחד שמע לפי מדרגתו והשגתו. אז ככה היה. ראו ישראל את כל זה, אמרו ריבונו של עולם אנחנו גם רוצים מרכבה כזו. מייד ציווה אותם למנות את ישראל, לעשות את המחנות של כל הצבא של כל הדגלים. כל אחד איש על דגלו. כמו שכותב הרב כלי

יקר, פלא פלאים. דגל מחנה יהודה היה במזרח. דגל מחנה ראובן היה בצד דרום. דגל מחנה אפרים היה בצד מערב. אחרון, דגל מחנה דן, בצפון. כשהיו נוסעים, קודם דגל מחנה יהודה היה קם, בכל מחנה היו שלושה שבטים. אחרי יהודה יוצא ראובן, אחריו אפריים ואיתו מנשה ובנימין. האחרון זה דן. והגמרא אומרת שהוא היה מאסף. הגמרא אומרת שמי שהיה מאבד משהו הוא היה אוסף ומחזיר. אז אומר הכלי יקר דבר פלא. תשמע טוב יש ארבעה דברים שאנחנו צריכים אותם. אחד מהם זה החכמה. בלי חכמה אי אפשר להתנהל בחיים. צריך ענווה. צריך לוותר. בלי ענווה העולם לא הולך. צריך גבורה. גבורה נגד היצר הרע. גבורה נגד רשעים. לא להכנע להם שרוצים לרמוס את התורה. צריך גם עושר. כן צריך כסף. אלה ארבעת הדגלים. כל דגל היה מציין משהו. דגל מחנה יהודה זה היה חכמה, שכן כתוב לא יסור שבט יהודה ומחוקק מבין רגליו. המנהיג צריך שיהיה חכם. יודע מתי לדבר, ואיך לדבר ואיפה לדבר. איך היה עם רחבעם מסכן ? כשבאו אליו הזקנים ואמרו לו תשמע, תוריד לנו מהמיסים. מה אמרו לו ההם הצעירים ? לך תגיד להם, "אבי ייסר אתכם בשוטים ואני אייסר אתכם בעקרבים." מה נהיה ? הממלכה נקרעה עד היום. נשארו רק יהודה ובנימין איתו וכל עשרת השבטים ירבעם בן נבט לקח אותם ועשה קרע. אז לכן צריך להזהר. המנהיג צריך שתהיה לו חכמה. זה דגל מחנה יהודה. דגל מחנה ראובן זה ענווה. איפה ראינו אצל ראובן ענווה ? כשבלבל את יצועי אביו, הודה בסוף ועשה תשובה. והיה כל ימיו יושב בתענית. שנאמר וישב ראובן אל הבור. ואיך חזר ? אל שקו ואל תעניתו. גבורה זה אפרים. איך ראינו שלאפריים היתה גבורה ? כך אומר בתהלים פ'. "לפני אפריים, ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך ולכה וישועתה לנו". הם היו גיבורים גדולים. בזמן המאבק בין יוסף לאחיו. מה עשה שם מנשה ? מה עשה אפריים ? אוואוו. לקח סלע, רסק אותה עשה ממנה חול. דן זה עושר. דן היה עשיר, לכן היה שופט. הכלי יקר כותב שהעושר לא היה כל כך טוב בשביל דן, מכיוון שעשו עגל. אם כן, אלה ארבעת הדברים.

שאו את ראש כל עדת בני ישראל

במדבר א, ב

מה זה את ראש ?

הרי אסור למנות את ישראל. היו סופרים באמצעות חתיכות חרסים. לכל אחד נתנו חתיכת חרס וספרו את החרסים. כאן למעשה, נתנו מחצית השקל. כך ספרו אותם. לכן אמר, תפקדו אותם אתה ואהרן. לא מספיק משה רבינו לבד ? אוספים צדקה זה לא צחוק. שאומרים לך 1800 ו 1900. ותסלחו לי אני יודע מה שאני מדבר. 70% מהכסף הולך לא למטרה. כשאוספים צדקה חייב להיות שני אנשים צדיקים יחד. כך כתוב במשנה, צדקה נגבית בשניים ומתחלקת בשלושה. אסור לתת לאחד לבד. כשמחלקים את הצדקה, למי לתת וכמה לתת, צריך שישבו שלושה ויחליטו. בישיבת פורת יוסף, היו עליהם השלום, רבי יהודה צדקה, הרב ציון אבא שאול ורבי יוסף עדס, אני הייתי עוזר על ידם. כל חודש הייתי מביא להם את רשימת האברכים ורשימת החכמים. יש גיליון נוכחות, והאם אחר או חיסר, יש אנוס ולא אנוס, יש בכיין ויש לא. רק בנוכחות שלושתם היו מחליטים ואני רושם. כך צריך להיות. הגמרא אומרת, אין אדם רשאי לתת לקופה של צדקה אלא אם כן ממונה עליה כרבי חנינא בן תרדיון. מה היה עם רבי חנינא בן תרדיון ? היה לו שני ארנקים בכיס. ארנק אחד היה בו כסף שלו. ארנק שלו כספי צדקה של מתנות לאביונים לפורים. התערבב לו הכסף של הצדקה בכסף שלו. מה עשה ? כל הכסף שם בקופה של הצדקה. זה רבי חנינא בן תירדיון. הוא חמיו של רבי מאיר. אחר כך שרפו אותו הרומאים עם ספר תורה. תאר לך מי היה רבי חנניה בן תירדיון. למה אמר שאו את ראש ? לכל אומה בעולם עושים אולימפיאדה. כל מיני תחרויות. יש מדינהשיש להם חוזק ברגליים. יש כדור עף. יש כדור ראש. כל מדינה יש לה כך וכך מדליות. אבל אנחנו רק בראש. "שאו את ראש". ישראל העם הכי חכם בעולם.

אחר כך אמר: לְמִשְׁפְּחֹתָם, לְבֵית אֲבֹתָם-בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת, כָּל-זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם.

למה אמר לבית אבתם ?

הגמרא אומרת שאומות העולם נקראות אומות ולא אבות. וכן הפסוק אומר "לאומים".יודוך עמים לאומים. אומות, מלשון אימהות. יש להן אמא אין להם אבא. ממזרים, מאיפה אתה יודע מי האבא שלו. אבל ישראל יש להם אבות. לכן אמר למשפחותם לבית אבותם. שאנחנו הולכים אחרי האב. אם יש נישואי תערובת הולכים אחרי האמא. לא עליכם, אם יהודי לוקח גויה, היום מביאים גויות בתוך הבית, עושים סעודות שבת, ליל הסדר, לא מתבישים. אין לך מלחמה כמו המלחמה הזו. שהשכינה בורחת מהבית הזה. מביא גויה בתוך ביתו וחי איתה. איזה ברית מילה, איזה בטיח. 1000 ברית מילה לא יעזור. הוא חי עם גויה. איך אפשר ? לא יודע לאיזה עולם הגענו. מי היה מאמין שכך יהיה בישראל, שכך יהיה בארץ הקדושה הזו.

מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה, כָּל-יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל-תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם, אַתָּה וְאַהֲרֹן.

אין בית דין מענישין אלא מגיל 20. הירושלמי במסכת ביכורים (סגולה ללמוד מסכת קצרה זו, בסך הכל 13 דפים לפני יום ההולדת שלו ויסיים אותה לפני יום הולדתו. זו סגולה לאריכות ימים.), שאין אדם חייב בכרת, ואין אדם חייב במיתה בידי שמיים עד שיהיה בן 20. והאמת הקשו על זה. גם בזוהר בפרשת וירא כך אמר הזוהר, שכרת זה רק מ 20 ומעלה. לפני 20 אין כרת. מגיל 20 עד גיל 60, זה טווח הזמן של חיוב כרת. אז לפני גיל 20 אין חיוב כרת, ואחרי גיל 60 ניצל מכרת. כמו שהגמרא אומרת, בקידושין, רבי יוסף, יום אחד היה לו יום הולדת של גיל 60. עשה סעודה. אמרו לו, מה פתאם כבודו עושה סעודה, אמר: מה זה קל בעיניכם שנצלתי מעונש כרת. אני כל הזמן הייתי מפחד. אגיע ל60 לא אגיע ל60 ?

רבי חיים פלאג' כתב שנוהגים לעשות גם בגיל 70. מכיוון שזה נקרא "שיבה". אז צריך הודאה לקב"ה. אבל העיקר הוא סעודה לעניים. שיזמין עניים להאכיל אותם. זה ההודאה לה' יתברך, ולא שיזמין את הדודים והדודות ויביאו לו כל מיני מתנות וקרוסלות וקשקושים. אז יש עבירות שחייב עליהם כרת, כמו, לא עליכם, אם נכשל

בנידה, נכנס להר הבית, אכל כזית חמץ בפסח, אכל ביום הכיפורים, חלל את המועדות, יום טוב. כל אלה חייב עליהם כרת. אבל מיתה בידי שמיים, חייב אם אכל מבלי להפריש מעשרות, אכל בלי הפרשת חלה. זה חייב מיתה בידי שמיים. ה' יצילנו. אנו מתוודים על כך ביום הכיפורים.

חכם צבי, אביו של הגאון יעבץ, הקשה: מה אתה אומר פה ? מה אתה אומר שלפני גיל 20 לא התחייב בכרת ובמיתה בידי שמיים ? 4 מיתות בין דין, כבר מגיל 13. מלקות גם מגיל 13 ויום. אז איך מיתה בידי שמיים לא ? וכרת לא ? לא קבל את זה. בכל אופן נשאר ויכוח בין הפוסקים בעניין זה. לכן אמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל. למה ? כדי לכפר עליהם. מגיל 20 צריך כפרה. והאמת שיש הרבה דברים לא נוהגים בהם אלא מגיל 20. לא יבוא ולא יהיה, לא יבוא ולא יהיה, נפטר גבר מישראל, נהגו לעשות לו שבע הקפות לפני שקוברים אותו. בלילה לא עושים, ביום עושים. צריך שיהיה עשרה אנשים, שלא נגעו באותו יום בבת זוגם, טבלו, אלה מקיפים את המת, ולפני כל הקפה אומרים מזמור יושב בסתר עליון. ונותנים צדקה לעילוי נשמתו. מייד כשסיימו 7 הקפות מייד מכניסים אותו, חוץ מכבודכם, לקבר. ואז אומר שתרחם עליו שהוא בן אברהם, יצחק, יעקב,....ואז קוברים אותו. הוא יהודי משלנו ולא יוכלו החיצונים לגעת בו. אבל לא יעשו כן, אלא מגיל 20 ומעלה. למה ? מתחת גיל 20 לא יכולים לקטרג עליו אז לא צריך את ההקפה. אז לא עושים הקפות אלא מבן 20 ומעלה. יש הרבה דברים שלא נוהגים אלא מבן 20 ומעלה מכיוון שאז מתחיל הדין שלו.

ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית-אבתיו הוא.

במדבר א, ד

מה פירוש ?

שהיו סופרים את ישראל, את כל 600000 איש שבאו, היו סופרים אותם משה ואהרן והשנים עשר נשיאים. לאיזה צורך היו שם 12 הנשיאים ?

- **ולמה ב"כי תשא" לא היו נשיאים ?**

כיוון שפה חלקו את הארץ אז זה היה לצורך הנחלות של ארץ ישראל. עד כאן שבט ראובן. עד כאן שבט דן...שלא יהיו מריבות. והיה גורל. מהתחלה היו 12 הנשיאים כדי שלא יהיו טענות, מאנות ומריבות.

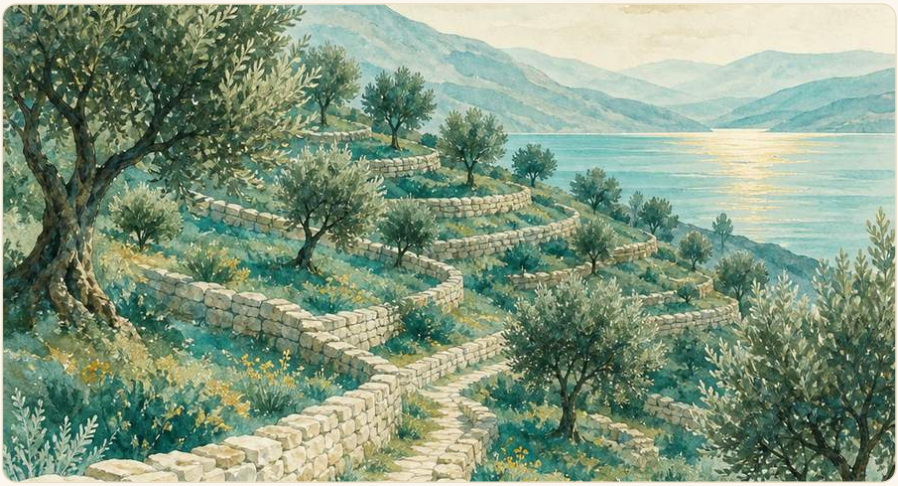
קושיה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם: לִרְאוּבֵן, אֱלִיצוּר בֶּן-שְׁדֵיאוּר. ו לְשִׁמְעוֹן, שְׁלֻמִיאֵל בֶּן-צוּרִישַׁדָּי. ז לִיהוּדָה, נַחְשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב.

כשהגיע אצל גד מה אמר ? לגד אליאסף בן דעואל, ואילו למעלה שהביא את שבט גד אמר לאסף בן רעואל. שמו רעואל או דעואל ? אין כאן טעות. שמו היה דעואל אחר כך נקרא רעואל. למה ? כשחלקו את הדגלים, איך חלקו אותם ? ראובן לקח דגל אחד. יהודה את השני. ללאה שישה בנים. ראובן ויהודה לקחו שני דגלים. בכל דגל היה 3 שבטים, אז הסתדר. מה אחר כך ? עוד 6 שבטים אחרים. אפרים לקח. דן לקח. מי אמא של דן ? דן בן בלהה. בלהה שפחת רחל ילדה ליעקב שני בנים: דן ונפתלי. זלפה שפחת לאה ילדה את גד ואשר. אז עכשיו יש הפליה לטובת רחל. עכשיו שהוא הבן של זלפה חיכה שהוא יקבל עכשיו. ופתאם הקב"ה אומר תתנו לדן. אז דן נהיה ראש דגל. אבל מה עם גד ? גד אפילו לא צייץ. מי זה הנשיא של גד ? אליאסף בן דעואל. קרא לו הקב"ה. אמר לו: למה לא שאלת ? אמר לו: אם אתה החלטת איך אני אדבר ? בגלל שכך עשית בחלקך יקבר משה רבינו. ולכן, תראה בפרשת וזאת הברכה, לגד אמר "מרחיב גד...והיה ראשית לו." הוא חשב שיקבל את הדגל, אבל זכה כי שם מחוקק צפון. מי זה המחוקק ? משה רבינו המחוקק הגדול שלנו. לא אלה שיושבים שם, ה' ירחם, שנוגעים בקצבאות הילדים. לכן רעואל, חשק בו האל. נתן לו, בתוך האדמה שלו, מעבר לירדן, שם קבור משה. למה ? כי שתק. מי ששותק ומוותר הקב"ה מגדיל אותו. עושה אותו ראש. לא סתם ראש.

> **מה זה ראש לבית אבותיו הוא.**
>
> במדבר א, ד

הגמרא אומרת שבני המשפחה לא מעריכים את ראש המשפחה בחייו. למה ? הם רואים אותו עם פיג'מה. הם רואים אותו אוכל חומוס. ....אבא הכי גדול תלמיד חכם, האמא שלו קוראת לו אברמה, אפילו שהוא בן חמישים כבר ונהיה סבא. הוא נשאר התינוק שלה. איפה מכבדים אותו ? בחוץ. לכן כאן אמר "לבית אבותיו", שאפילו בבתים שלהם היו מכבדים אותם. את הנשיאים אפילו בביתם היו מכבדים.

"ויתילדו על משפחותם לבית אבותם"

במה משתבחים אומות העולם ? בכוחות שלהם. ישראל במה משתבחים ? במשפחותם. אני ממשפחה זו, ואני ממשפחה זו.

יש כמה דברים מעניינים בשמות השבטים. בכל דגל יש שלושה שבטים. ואחר הוא כותב כמה יש בכל שבט. ולכל שבט הוא כותב "לבני". לבני שמעון, לבני ראובן, לבני יהודה....הכל **ל**'. כשהגיע לאחרון לנפתלי לא כתב לבני אלא בני נפתלי. למה ?

- **שבט לוי היו הכי פחות. למה ?**

טעם אחד שהם גרשו את נשותיהם. אחרי שעמרם גרש את אשתו כל הלוויים גרשו את נשותיהם.

טעם שני, הגמרא אומרת, שהם היו נושאים את הארון. והארון היה מזנב בהם. מכאן צריך ללמוד איך להתנהג בבית הכנסת. להתנהג, באימה, ביראה, בצניעות. לא

אוכלים בבית המדרש. בקושי התירו לשתות למי שלומד שלא יתיבש לו הגרון. אין שום היתר לאכול בבית המדרש.

אבל פה כשהגיע לבני נפתלי, המספר שלהם כבר היה ידוע, הרי הוא ספר אותם קודם לכן אמר "בני נפתלי" ולא "לבני נפתלי".

היחיד שלא כתוב עליו ו' זה זבולון.

מכיוון שזבולון היה עשיר שמו אותו ראשון. ותורה עם עושר לא מתחבר יחד. ומי היה שם עם זבולון ? יששכר ויהודה. זבולון מה היה לו ? כסף. אמר הקב"ה, כסף עם תורה לא מתחבר. אין ו'. לכן הוא היחיד שנאמר עליו "מטה זבולון" ולא "ומטה זבולון". (לכולם כתוב ומטה גד, ומטה בנימין, ומטה נפתלי, בו' התחברו.)

סיוון מזל תיאומים. מי היו תאומים ? יעקב ועשיו. אז אומר המדרש ככה. יעקב לקח אייר סיוון. עשיו לקח תמוז אב, לכן, נחרב בית המקדש פעמיים בתשעה באב. בניסן ואייר באחד יש פסח ראשון, בשני יש פסח שני. אבל סיוון נשאר באמצע. תאומים. אם אתה לומד בו תורה אז כל החודש הוא שלך. חס ושלום אתה הולך לאולמפידה או לערב שאסור להחמיץ חס ושלום נהיה מקושקש. אז הגמרא אומרת שצריך לשמור את החודש הזה.

פקוד

אחר כך נתן הוראה לספור את בני לוי בנפרד.

אין אדם נעשה ראש למטה, אלא אם כן נעשה רשע למעלה. זאת אומרת מי שנבחר לראש סימן שהוא רשע. שאלו מה זה ? המדרש הזה חיפשנו אותו ומחפשים אותו עד היום ולא מצאנו אותו. הרמב"ם ורבי יעקב בעל הטורים מביאים את המדרש הזה על הפסוק "אל תתודא לרשות" מפרקי אבות. יש הרבה מדרשים שהיו בידיהם של הראשונים ואבדו לנו. הרמב"ם כותב, למה זה ? כאשר אדם יתחבר אל אנשי השלטון יפסיד אמונתו. כי יקנאו בו אנשים ויהיו לו שונאים וממילא הוא יתקרב עוד יותר לאנשי השלטון ואז יפסיד מנחה, יפסיד ערבית....

הגמרא, במסכת בבא בתרא אומרת שבשנת בצורת רבינו הקדוש פתח את הכל המחסנים והאוצרות והיו באים האנשים והיה נותן להם בעין יפה. הגיע רבי יונתן בן עמרם, הוא היה בדחן. יונתן בן עמרם לבש בגדים מחופשים, הגיע לרבינו הקדוש ואמר לו: פרנסני. אמר לו רבינו הקדוש: יש בידך מקרא ? לא. יש בידך משנה ?

לא. יש בידך תלמוד ? לא. יש בידך ספרא ? לא. יש בידך תוספתא ? לא. יש בידך מדרש הלכה ? לא. אגדה ? לא. או מה אני אפרנס אותך ? אתן פיתי לעם הארץ ? אמר לו: פרנסני ככלב לך עורב. שמא היה בא לכאן כלב רעב לא תתן לו ? או עורב ? מייד רבינו הקדוש נתן לו אוכל. מייד בכה רבינו הקדוש. שאל אותו בנו: אבא למה אתה בוכה ? אמר לו: אוי לי שנתתי פיתי לעם הארץ. אסור. אמר לו בנו: שמא יונתן בן עמרם הוא שרצה להתבדח איתך, לעשות לך מצב רוח ? אמר לו: אווו הרגעת אותי עכשיו. שואל החתם סופר: מה קורה פה ? מה בגלל שלא למד תורה אני לא אתן לו אוכל ? אומר: אנחנו לא קוראים את הגמרא נכון. פרנסני. הפרנס שלי. הפרנס שלי אכזר. שמו לי שר אוצר כזה אכזר שהוא דומה לכזה וכזה. פרנסני ככלב ועורב, לא הכוונה שאתה תתן לי אוכל ככלב ועורב אלא הפרנס שלי שאמור לתת לי אוכל הוא אכזר, הוא לא נותן לי אוכל, אז אני באתי אליך. זה הביאור כתב אותו החתם סופר.

צריך להתפלל שיהיו לנו מנהיגים טובים. לא כאלה שיש היום. לא יודע מאיפה באו.

והזר הקרב יומת

במדבר ג, י

אמרה הגמרא: ואפילו מלך. מה החידוש ? מי שלא כוהן לא יקרב. ובוודאי שהמלך הוא לא כהן. אז מה החידוש ? החידוש שהגמרא אומרת וגם רש"י: בפרשת כי תשא, שמן המשחה שעשה משה רבינו, בזה משחו את הכהנים ואת כלי המקדש. הגמרא שם אמרה אבל מלך מותר. איך עושים מלך ? מושחים אותו. למה נקרא המשיח משיח ? משום שמושחים אותו באותו שמן. יביא אותו משה רבינו תחת הר הבית, יש שם קנקן של 4.5 ליטר של שמן. לא יחסר. זה אותו שמן של משה רבינו. הכל היה נס. ואז ירתיח את השמן. ..משח את אהרן ואת בניו ומשח את הכהנים ונשאר השמן באותה מידה. ועד היום הוא שם. אז עתיד למשוח בו את המשיח ואת

הכהנים שעתידים לעבוד. אז קדימה כהנים להוציא את התחבושות והטבעות מהידיים כי אתם צריכים ללכת להימשח. אז שמה מלך כן לכן אמר פה מלך לא. שלא תטעה ותאמר שכמו ששם כתב שמלך כן, פה לא.

יש, השפתי כהן, הש"ך, על השלחן ערוך, יורה דיעה בסימן קמ"ח, שם הש"ך אומר: אסור לצייר דמות אריה ודמות שור. זה בסוף פרשת יתרו. אסור לעשות דמויות שמשמשים במרום. לא יעשה אדם דמות חמה, לבנה, אריה, שור, נשר. אפילו כל דמות לבד אסור. הקשו עליו. איך בדגלים ציירו דמויות ? אצל לוי היה אורים ותומים. אצל נפתלי אילה. אצל דן היה נחש. אצל יוסף שור. אצל יהודה אריה. אז למה ? הרי זה אסור. התירוץ הוא: דווקא ביחד אסור. כך הגמרא אומרת. אריה, שור, נשר אדם בתמונה אחת אסור. דמות אדם בולטת אסור אפילו לנוי. אז על מה מסתמכים היום כשמצטלמים ? איך מותר להצטלם ? מותר דמות מלאה להצטלם, אבל לא גוף שלם. אין בעיה בחצי גוף. יוצא איפה שדמות אדם לנוי אסור ודמות אדם בולטת זה לכולא עלמא אסור.

צריך לדאוג לעניים לפני החג. אתה תדאג לגר ליתום ולאלמנה ולעני אז הקב"ה ידאג לארבעה שלך: אתה, אשתך, בניך ובנותיך.

כאשר יחנו כן יסעו

במדבר ב, יז

היצר הרע בא לאדם ואמר לו אתה יודע מתי אתה חייב במנין ? כאשר את בעיר שלך. מתי אתה חייב בכשרות ? בעיר שלך. במטוס אם הדיילת תביא לך יין אז זה לא יין נסר (אוי ואבוי). יש לו כל מיני תירוצים ליצר הרע. כמו שאתה נוהג בבית שלך לשמור תורה והלכות, גם כשאתה נמצא בדרך תשמור את כל ההלכות.

כמו הסיפור עם רבי מסעוד אלפסי. לפני 400 שנה, נסע דרך מדבר סהרה. שם יש נחשים, עקרבים, אריות וכו'. עשה תנאי עם המשרת שלו: אנחנו בשבת לא זזים. אמר לו: טוב. יש אמונה בגוי ? לא. הגיע שבת. רצה הגוי להמשיך. אמר לו הרב: אנחנו עוצרים. אמר לו: לא. אמר לו הרב: לך. אמר לו הגוי: יאכלו אותך האריות. אותי לא יטרפו אותך יטרפו. עשה עם המקל שלו עיגול אחד גדול. אמר: זה תחום שבת שלנו. לקח מים רחץ ידיו ורגליו והגיע ערב שבת, עשה קבלת שבת....מזמור שיר, תפילת ערבית, נעשה לילה. שלום עליכם, והנה הגיע אריה אחד אמיתי. הגיע דב. אשת חיל באו, גם הלביאות והדובות. 300 אריות מסביב. רבי מסעוד ממשיך

רגיל. המשרת היד שלו רועדת. אתה לא רואה שכולם עומדים ולא עוברים את העיגול. וכל החיות נוהמים במקהלה. בקיצור, מסכן השמש נפל על הרצפה, רועד כולו. הרב נטל ידיים ואכל וכל האריות הלכו. נשאר האריה הגדול הראשון. עומד. שומר עליו. בלילה השמש לא עצם עין. ישן הרב. והשמש פחד כל הזמן. עשו את כל סעודות השבת. האריה בראשו כביכול שואל את הרב האם הוא יכול לחצות את העיגול ? הרב אמר לו יצאה השבת, אתה יכול לחצות את העיגול. האריה סימן לרב לעלות על האריה לרכב עליו. העלה גם את השמש. והאריה הגיע למרוקו למקנס. בלילה אחד טס את כל המדבר. השיירה לא הגיעה. האריה הזה החליט לעשות קידוש ה'. ר' מסעוד יושב על האריה עד שהקיף את כל העיר. לא היה סמטה שלא עבר בה. פעם אחת הייתי בתל אביב ראיתי סמטת שבזי. לביאליק יש רחוב גדול, ולדיזינגוף ולארלוזורוב רחוב שלם לכל אחד. אתה יודע מי זה רבי שלום שבזי ? קודש קודשים. זכותו תגן עלינו. 15000 שירים כתב לקב"ה. היה יודע מעשה בראשית ומעשה המרכבה. אז האריה עבר גם בסמטת שבזי. אז נודע קדושתו וחסדיו של רבי מסעוד אלפסי.

לכן אמר, ישמור אדם עצמו גם בדרך.

אלה תולדות אהרן ומשה למי היו נדב ואביהו אלעזר ואיתמר

דרשה הגמרא, הוא אומר תולדות משה והוא סופר את הבנים של אהרן. מלמד, שכל המלמד בן חברו תורה כאילו ילדו. שאלו: מה זה בן חברו ? כל המלמדו תורה. וגם מה עניין של דווקא בן חברו. ועוד שאלה, אם אתה מדבר על משה רבינו, הוא לימד את כל בני ישראל. מה הוא לימד תורה רק את בני אהרן ? מה הוא עושה פרוטקציות בגלל שהם אחיינים שלו ?

התירוץ הוא, שזה נקרא בן חברו. הגמרא אומרת שאדם חייב ללמד את חברו תורה, אבל את בן חברו לא. נגיד כולנו חברים, אנחנו מלמדים אחד את השני. אתה מלמד

אותי אני מלמד אותך. אבל את הבנים שלך אני לא חייב ללמד. אתה למדת עכשיו לך תלמד את הבן שלך. כל אחד צריך לדאוג לחברים שלו. אבל הבנים ? בן חברו לא חייב. אבל משה רבינו לימד גם את האבות, גם את הבנים וגם את הנכדים. לכן זה נקרא על שמו. לכן אמר כאילו ילדו.

רב אשל היה חריף מאד. אחרי שאביו לימד אותו שאל אותו למה אמר "כאילו ילדו"? הרי אם יש רב ואבא מי קודם ? הרב. אם האב בקש ממך כוס מים והרב ביקש ממך כוס מים. למי תביא קודם ? לרב. אבידת אביו או אבידת רבו ? אבידת רבו קודם. שרבו מביאו לעולם הבא ואביו מביאו לעולם הזה. מה ענה רבי אשל ? כתוב לפני זה: מעלה עליו כאילו ילדו. מעלה, הכוונה שהרב עולה יותר מה"כאילו ילדו". זה פירוש חריף. האמת שהוא יותר ממנו.

יש לנו שבעה של סוכות ושבעה של פסח. חג הסוכות שייך לאברהם אבינו. חג המצות שייך ליצחק. יצחק עלה קרבן. חג השבועות זה שייך ליעקב שהוא עוסק בתורה יומם ולילה. הם כפרו עלינו והם הביאו לנו את החגים, 15 יום: 7 ימים של סוכות, שבעה ימים של פסח, ויום אחד של שבועות. כמה שעות יש ב 15 ימים ? חצי חודש זה. 360 שעות. מה ענין 360 שעות ? שוב פעם בגלל בטל בשישים. עשו את העגל. כמה זמן העגל חגג ? העגל היה 6 שעות. הם חגגו מחצות היום עד הערב. אחרי כן הלכו לישון. באשמורת הבוקר יורד משה רבינו מהר סיני ואז שובר את הלוחות ואז לוקח את העגל כותש אותו "וייזר על פני המים". 6 שעות הם עבדו את העגל. כדי שיהיה בטל בשישים נכפיל את ה6 ב 60. 360 שעות. לכן יש לנו 360 שעות של המועדים בשנה לכפר לנו על עוון העגל.

✦ ✦ ✦

יהי רצון שהקב"ה יבטל מעליכם כל גזירות ורעות ויגזור עליכם גזירות טובות. תזכו לשנים נעימות וטובות.

רשימות

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר